

Täältä tullaan, Alhonkaturock!

Jo viidettä vuosipäiväänsä viettävä Kemin Alhonkaturock järjestetään jälleen elokuun alkumetreillä Kemin Mansikkanokan puistossa. Lapissa jo käsitteeksi muodostunut Alhonkaturock on kulkenut pitkän matkan Alhonkatu 20:n takapihalta Mansikkanokalle sekä ihmisten sydämiin.

Teksti: Juho Sarkkinen

Lähiösusi päätti kuuman festarikesän innoittamana ottaa yhteyttä Hape Knuutiin, Alhonkaturockin kovaksi keitettyyn promoottoriin ja tarkistaa että mikä on kupletin juoni vuonna 2008.

Alhonkaturock sai alkunsa omakotitalon takapihalla, josta se ylvään askelin siirtyi viime vuonna puistoon. Viidettä vuotta järjestettävä, yleisömenestykseksi muodostunut ilmaisfestari on raikkaalla tatsillaan ja kotikutoisalla meiningillä onnistunut vakiinnuttamaan paikkansa Lapin festarikentällä. Lähiösusi päättiikin rehdin meiningin nimissä ottaa yhteyttä hyvästä borestaan ja letkeästä meiningistään festarin parkkiintuneeseen promoottoriin Hape Knuutiin. On aika sukeltaa sisälle Alhonkadun ihmeelliseen maailmaan progressiivisen Messenger-haastattelun kautta...

LS: No Hape, viidettä Alhonkaturockia puskee kovalla höyryllä ja hommat vaikuttais olevan melkossa nousussa. Mitkä on fiilikset Alhonkadun tukikohdassa näin bileiden kynnyksellä?

HK: Fiilis on rauhallinen kun hommat aloitettiin tänä vuonna hu-

mattavasti aikaisemmin kuin viime vuonna, niin ei oo niin hirveää kiirettä ehtinyt vielä pitää. Nyt vaan ootellaan elokuun alkua ja itse konkreettisen hässäkän alkua. Oha tässä tämmöstä pientä vielä hoideltavan, niinku järkkäreiden hommaamista ja tällasta.

LS: Alhonkaturock tunnetaan paikallisesta otteestaan ja määrätynlaista kotikutoisesta meiningistään, miten on hommat muuttuneet noin konkreettisesti alkuaajoista, Mansikkanokalle muuton ohessa tietenkin?

HK: No DIY-meininkiä on kovasti koitettu pitää mukana. Kaikki mitä vaan voidaan, niin tehdään ite. Yks koko homman pääideasta on se et kaikki ketkä haluaa ni saa tulla mukaan tekeen tapahtumaa, Talkootöillä on menty ennen ja mennään eteenpäin melko jatkossakin. Ja tämmöstä kotikutoisuutta voi tietenkin itse paikanpäältä nähdä sieltä sun täältä. Yleensä kyltit sun muut on aika lailla omien joukkojen askartelujen ja pas-kartelujen tulosta.

LS: Millasta meininkiä on luvassa tälle vuodelle, ootteko vielä uskaltaneet lähtä veikkaileen mahdollisia yleisömääriä? Onko luvassa ryntäys? Band Aid?

HK: Eäh, ei se yleisömäärä vaan se fiilishä se tässä on tärkeintä! Toivottavasti porukalla on hyvä meininki läpi päivän. Ite ootan kovasti muutaman bändin esiintymistä... ja toivottavasti tosiaan aurinko paistaa, sehän se on ensimmäinen edellytys yleisön saapumiseen.

LS: Suomen kesä on kyllä yks mysteeri, mutta mitäs niistä. Alhonkatu on viidessä vuodessa kasvanut ihan järettömästi niistä alkupe-räsistä lähtökohdistaan, ootteko miettineet että mitä tapahtuu jos Alhonkaturock kasvaa vielä tätä hetkestä? Muuttuuko Alhonkatu ajan myötä ns. "oikeaksi", mahdolliseksi festariksi ja jätkät saa siinä sivussa duunattua itelleen poraltaat ja kattohuoneistot?

HP: No se on ihan ajan kysymys ja sen ajan murhe se. Toivottavasti tapahtuma ei kasva niin isoksi, että tarvittais pääsymaksua alkaa perimään, se ois kyllä aika perseestä. Tapahtuma on mennyt eteenpäin luonnollisen kasvun myötä, saa tosiaan nähä et mihin asti tää luonnollinen kasvu vie ja riittää. Siinä vaiheessa ko aletaan haalimaan isompia bändejä, tarvitaan rahaa, ja sitähan saa juurikin lipputuloista. Ideaalisena tavoitteena on kuitenkin tapahtuman pitäminen maksuttomana, just tällaisena fi-

lispohjalta toimivana pikku festarina. Tärkeintä on kuitenkin että on hyvät bileet ja iisi meininki.

LS: Bändeistä puheenollen, teillä näyttäis olevan parikin ryhmää Etelä-Suomesta esiintymässä. Mitä periaatteita ja perusteita noudatatte bändejä buukatessa, onko paikallisuus hip, pop ja siististi cool vai alatteko nyten avaamaan portteja bändeille ympäri Suomen?

HP: Paikallisuus on tietenkin näin lappilaisena aina cool, muttaku täällä on sen verran suppea bänditarjonta että pitää maustaa vähä settiä nuilla etelän bändeillä. Ja muutenkin panisin tämän juurikin sen luonnollisen kasvamisen piikkiin. Itse bändejä buukatessa valitaan yllensä semmosia bändejä, mitä ite haluais nähä, eihä sitä mittään tylsää kuonaa jaksais kovin katella. Linjana on ollut enimmäkseen punk-, rock- ja rockabilly-painotteinen linja, oha sitä muutaki tietenkin ku tuota mutta painopiste on tommosessa räminässä kuitenkin. Yllättävän paljon on tullut yhteydenottoja juurikin etelän bändeiltä, niin näköjään puskaradio on vienyt sanaakin sinne päin.

LS: Buffaas pikkasen tämän vuotista Alhonkaturockia, miks just randomin Roihun lukijan pitäis saapua näihin kemuihin?

HP: No jos aurinko, nurmikko ja rokkeroll kuulostaa hyvältä yhdistelmältä, ni sitten kannattaa ehdottomasti tulla. Fiilis on hyvä eikä meilläpäin nihkeillä.

LS: Jos Alhonkaturock olisi intiaani, niin millainen intiaani se ois?

HP: Sillä ois ihan satavarmasti irokeesi ja coolit maalaukset naamassa. Sotakirveksen sijasta mukana ois rauhanpiippu.

Niinpä niin, ympäri mennään ja intiaaneihin päädytään. Lauantaina, elokuun 2. päivä Mansikkanokan puistossa Kemissa käyntiin pyörähtävä Alhonkaturock tarjoilee tapansa mukaan kovatasoista paikallista rokkausta sekä muuttaman valikoidun Etelän hedelmänkin. Jos esimerkiksi Moses Hazy, Lemmenpyssyt, Relentless tai Iiris eivät saa persettäsi heilumaan, niin vika on puhtaasti sinussa. Kokonaisvaltaiseen festarimeininkiin pyrkiville on perjantaina 1. elokuuta tarjolla aloitusklubi Bar Koodissa, jossa möykkäävät The George Double Use, The Bullet Bitters sekä Tunguska Press. Tämän vuoden Alhonkaturock on ehdottomasti must jokaiselle hedonistisista nautintoja etsivälle Kesäpenalle ja lissulle, Edes yhtenä päivänä vuodesta Kemi voi tuntua asumisen arvoiselta paikalta, amen.

